

Med hensyn til den skriftlige afhøring: Hørte vi overhovedet noget om det? Det har adskillige ordførere altså været inde på, herunder de ordførere, der måske overvejer at støtte det her forslag. Hvorfor skal det være sådan i lovforslaget, at det kun er hvis og hvis og hvis og hvis, at man må lave mundtlig afhøring? Hvorfor er det ikke sådan, at mundtlig afhøring er det sædvanlige og det normale?

Jeg forstår det ikke. Jeg kan slet ikke få øje på noget argument i lovforslaget for, at man skal lægge så stor vægt på den skriftlige del og ikke på den mundtlige. Det må da være et minimum, at vi kan få et svar, når vi stiller spørgsmålet her i Folketingssalen.

Jeg bliver da også nødt til – undskyld mig, hvis jeg er på kanten af at være uforskammet – at spørge, om justitsministeren hørte min anmodning om, at Lars Nordskov Nielsen blev hørt om det her lovforslag, eller om det i det mindste blev taget med hjem til overvejelse.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Når man hørte justitsministeren svare, fik man jo også det indtryk, at det var et led i kæden. Der var ikke rigtig noget, der skulle frem. Vi har et forslag, take it or leave it. Vi har et flertal.

Jeg undrede mig over, at justitsministeren sagde: Undersøgelsen bliver jo offentliggjort, og hvad er der så at klage over? Derfor er vi jo nødt til at spørge: Hvad er det i undersøgelsen, der bliver offentliggjort? Jeg kan stille en stribe af spørgsmål: Kommer det frem i rapporten, om Føroyabankin var solvent ved aktieombytningen? Kommer udviklingen i likviditet og solvens hele vejen igennem op til fusionen frem i rapporten? Kommer det frem i rapporten, hvilke krav Finanstilsynet stillede til de to banker i 1992? Kommer det frem i rapporten, om de krav blev anket til Industriministeriets erhvervsankenævnen? Kommer det frem i rapporten, om der blev givet politisk dispensation fra kravene? Kommer det frem i rapporten, om det var en forretningsmæssig disposition, der blev truffet, eller en politisk? Kommer det frem i rapporten, hvad forskellige ministre, myndigheder osv. i Danmark vidste, hvornår de vidste det, og hvad de gjorde ved det? Kommer det frem i rapporten, hvorfor landsstyret ikke fik den lovede opgørelse over Føroyabankins økonomiske situation den 6. oktober 1992 kl. 10.00 dansk tid? Og hvorfor siger man, at rapporten kun skal beskæftige sig med tiden frem til sammenlæg-

ningen? Vil det ikke – også for at undgå myter om cover up – være vigtigt, at man beskæftiger sig med tiden helt frem til, at undersøgelsen bliver igangsat?

Det vil jeg gerne have nogle svar på.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Tidligere i debatten har fru Kirsten Jacobsen ment, at det her var meget enkelt. Det var bare, hvad der var sket en enkelt dag i en enkelt handel; så var den potte ude, og så var der ikke mere at diskutere. Nu kan jeg forstå, at fru Kirsten Jacobsen mener, at nu skal det udvides meget både i den ene og den anden ende med undersøgelser. Nu er der ikke grænser for, hvad der skal undersøges, mens det før var meget enkelt i debatten. Men sådan er fru Kirsten Jacobsens debatform nok.

Den tidsangivelse, der er i lovforslaget, er den, der er ønsket af færingerne i deres beslutningsforslag, så vidt jeg husker fra 19. januar 1995. Formålet er taget fra beslutningsforslaget, og tidsangivelsen er givet dér. Faktisk er tidsangivelsen udvidet, som jeg gjorde opmærksom på i tidligere indlæg i dag, idet der udtrykkelig i forslaget står, at selv om færingerne i deres eget beslutningsforslag har bedt om undersøgelsen i den bestemte periode, så står der i det her lovforslag, at også hensættelsespolitikken i de to banker i nogen tid – inden nogle år – kan indgå i overvejelserne og undersøgelserne og selvfølgelig også komme til udtryk i konklusionerne på, hvad undersøgelserne har vist, så det kan oplyses. Men i øvrigt er det jo altså kommissionens ansvar, hvad den mener der skal stilles af spørgsmål, og også hvordan undersøgelsen forløber. Det er ikke mig, der tilrettelægger undersøgelsen. Jeg er med til at lave nogle rammer for, at den kan iværksættes, men det er disse mennesker, der har ansvaret for, hvilke spørgsmål der bliver stillet, osv.

Jeg vil også gerne sige til hr. Frank Aaen: Jeg beklager, hvis det var fornærmende, at jeg ikke nævnte hr. Frank Aaen direkte i mit indlæg. Men det, jeg sagde, var bl.a. ment som et svar til hr. Frank Aaen, der fandt, at åbenheden ville give et bedre resultat. Jeg prøvede altså at argumentere for, at jeg faktisk tror, det er godt, at man ikke kender de spørgsmål, andre er blevet stillet over for, og at man heller ikke kender deres svar. Jeg tror heller ikke, at alle parter udveksler alle oplysninger. Så vidt jeg har observeret sagen, er der modstridende interesser i den, og derfor tror jeg ikke umiddelbart, at